

nærmere Udtalelser. Jeg begriber ikke, hvorledes den ærede Ordfører kan omtale de lærde Skoler som særlige Institutioner, som have en Selvstyrelse, og at man i dette Tilfælde burde høre Rektorerne om, hvor Meget de mente Skolens Elever burde yde; denne Opfattelse er forskjellig fra min; de ere saa langt fra at have nogen selvstændig Stilling; thi det, de faae ind ved deres Virksomhed, er saa lille en Brøddel af, hvad de koste Staten, og deres Stilling overhovedet er en saadan overfor Staten, at der efter min Mening ikke med Hensyn til det Punkt er fjerneste Tanke af Selvstændighed; det var ønskeligt, om de kunde gaa over til selvstændige Institutioner; det vilde jeg finde overordentlig passende uden at tale om, vi derved vilde spare overordentlig Meget, uden at det Formaal, vi have ved disse Skoler, vilde svækkes, men saaledes, som det nu er, forekommer det mig ikke, at der er mindste Anledning til at kalde dem saaledes, som den meget ærede Ordfører udtrykte sig.

Roch: Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte, at hvis jeg som Ordfører for den næste Sag, der staar paa Dagsordenen, skulde ville faste mig ind i Debaten om Mindretallets Vædringsforslag, der gaa ud paa at lade de 3 Instituter, hvorom her er Tale, bære deres eget Underfsud, saa vilde han blive nødt til at optage Handfken. Denne Bemærkning foranlediger mig til blot at bemærke, at jeg ikke ønsker at tilkaste ham nogen Handfke; men det forekommer mig dog, at den Sag, der følger næst paa Dagsordenen, staar i saa nøie og nær Forbindelse med den Del af Budgettet, vi her forhandle, at det vil findes ganske naturligt, at jeg som Ordfører for den næste Sag paa Dagsordenen allerede paa dette Standpunkt af Forhandlingerne finder Anledning til at udtale mig paa Flertallets Vegne. Jeg vil da begynde med at sige, at Flertallet opfatter det Lovforslag, som staar næst paa Dagsordenen, som et Forslag, der, hvis det bliver til Lov, ikke vil blive af nogen stor eller indgribende Betydning. Lovforslaget er blevet fremkaldt ved en Henstilling af en Del af Finantsudvalgets Medlemmer ifjor og gaar som bekendt ud paa at sammendræge de 3 Institu-

ters Formue, nemlig Universitetets, Kommunitetets og den polytekniske Læreanstalts, til een Fond. Derved vil opnaas ikke blot en større Klarhed paa Budgettet og i Regnskabet, men det vil derved tillige blive fastslaaet som en Regel for Fremtiden, at det Underfsud, som nu fremkommer og i flere Aar er fremkommet paa de enkelte Instituters særlige Budgetter, idenvidere, og uden at en særlig Bevilling paa den aarlige Finantsloov er fornøden, dækkes ved Overfsudet paa de andre. Det forekommer mig nu, hvad det Første angaar, nemlig at vinde større Klarhed paa Budgettet og i Regnskabet, at dette er Noget, der maa anses som ønskeligt, og som vi vel Alle kunne blive enige om; og hvad det Andet angaar, at lade den ene Fonds Overfsud dække Underfsudet paa de andre — der vil vel her navnlig være Tale om, at Kommunitetets Overfsud skal dække Underfsudet paa Universitetets og den polytekniske Læreanstalts Fonds —, da har Flertallet fundet saa meget mindre Betænkelse ved at anbefale at lade dette blive en Regel for Fremtiden, som det er en Regel, der i en Række af Aar paa hvert Aars Finantsloov er bleven fulgt ogsaa her af dette Thing. Jeg kan dog ikke tro, at det virkelig skulde være det ærede Mindretallets Mening og Alvor at ville lade f. Ex. Kommunitetet Aar efter Aar opdyngge Lønder Guld og lade Universitetet og den polytekniske Læreanstalt spise deres Kapitaler op; men hvis det ærede Mindretal vil følge denne Grundsætning eller det Princip, som forekommer mig ligger til Grund for de Vædringsforslag, det har stillet her paa Budgettet, synes det mig klart, at det til Syvende og Sidst dog vil blive Resultatet deraf. Naar altsaa det Lovforslag, hvorom her er Tale, dels gaar ud paa at træffe en hensigtsmæssig Ordning og dels ikke forlader de Grundsætninger, som den lovgivende Magt hidtil i Henseende til Anvendelsen af disse Midler har hyllet, har Flertallet ikke fundet den fjerneste Betænkelse ved at anbefale det høie Thing at vedtage Lovforslaget i usorandret Form; den høitagtede Minister brugte ved 1ste Behandling af dette Lovforslag det Udtryk, at han ansaa dette Lovforslag for at være uskyldigt; denne Udtalelse